NNUNCIO OFFICI
RIUNIONE

NNUNCIO OFFICI
RIUNIONE

WILKINSON మార్కెట్ వాటాలు

1960ల నుంచి 1970ల మధ్య, షేవింగ్ మార్కెట్ ఇంకా చాలావరకు సంప్రదాయ రేజర్ బ్లేడ్లకే పరిమితమై ఉండేది, ప్రతి తయారీదారూ తనకు చేతనైనంత బాగా చేయడానికి ప్రయత్నించేవాడు.

ఈ పరిశ్రమ ప్రచారం నుంచి ఒప్పించడం వైపు, ఆ తర్వాత ఆర్డరు మీద అనుకరణ అని మాత్రమే పిలవగలిగే దశలోకి వెళ్ళింది. ప్రతి కంపెనీ ఒకే అలిఖిత నియమాన్ని పాటించింది.

ఒకే ఉత్పత్తిని ఎక్కువగా అమ్మాలనుకుంటే, మార్కెటింగ్ ఎప్పుడూ ఒకే పరిష్కారం సూచించేది:

దుస్తులు మార్చండి. పేరు మార్చండి. శరీరం అదే ఉంటుంది.

అయినా కొన్నిసార్లు వినియోగదారులతో ఒక భావోద్వేగ బంధం సృష్టించడానికి ఒక్క పదం చాలు.

Bolzano Blades విషయంలో జరిగింది సరిగ్గా అదే.

Bolzano ఉక్కు కర్మాగారం Falco Blade అనే పేరుతో రేజర్ బ్లేడ్లు తయారుచేయడం మొదలుపెట్టింది; ఆ పేరు తర్వాత ప్రసిద్ధ Bolzano Blade గా మారింది.

350 మంది ఉద్యోగులు, వాళ్ళలో చాలామంది స్త్రీలు, నెలకు ఇరవై లక్షల బ్లేడ్లు తయారుచేసేవాళ్ళు. అది యాదృచ్ఛికం కాదు.

అరుదుగా ప్రస్తావించే ఒక రాజకీయ వివరం కూడా ఉంది.

Bolzano లో పారిశ్రామిక అభివృద్ధిని ప్రోత్సహించడానికి, South Tyrol ను — మహాయుద్ధం తర్వాత సంపాదించినా ఎక్కువగా జర్మన్ మాట్లాడే సమాజాలు నివసించే ప్రాంతాన్ని — మరింత ఇటాలియన్‌గా మార్చడానికి Mussolini ప్రభుత్వం అనుసరించిన ప్రత్యక్ష విధానం ఫలితంగా ఆ కర్మాగారం స్థాపించబడింది.

కాబట్టి Bolzano Blades ఒక పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి కంటే ఎక్కువ.

అవి జాతీయ గుర్తింపుకు ఒక సాధనం కూడా.

ప్రకటన నినాదం అర్థం చెప్పుకోవడానికి పెద్దగా చోటు ఇవ్వలేదు:

“Bolzano Blade, ఇటాలియన్‌లా గడ్డం గీసుకోండి.”

యుద్ధానంతర ఆర్థిక విజృంభణ ఆ బ్రాండ్‌కు కూడా విజృంభణ అయింది. Bolzano ఇటాలియన్ సామూహిక వినియోగానికి చిహ్నాల్లో ఒకటిగా మారింది.

అప్పుడు 1970లు వచ్చాయి.

డిస్పోజబుల్ రేజర్లు వచ్చాయి.

పతనం మొదలైంది.

ఒక చివరి ప్రయత్నం జరిగే వరకు ఆ బ్రాండ్ మారుతున్న కాలానికి తగ్గట్టు మారడానికి తంటాలు పడింది.

ఒక పత్రికా ప్రకటన గర్వంగా ప్రకటించింది:

“BOLZANO BLADE, లండన్‌లోని Wilkinson Sword కు అధికారిక సరఫరాదారు.”

ఇటాలియన్ పాత్రికేయులు ఆ ప్రకటనను కవర్ చేయడానికి పరుగెత్తుకొచ్చారు.

యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత పేలిన బాంబు అది.

పర్యవసానాలు వెంటనే వచ్చాయి.

ఒక పాత్రికేయురాలు ఆ ఇంటర్వ్యూను అద్భుతమైన నేర్పుతో నడిపింది.

జాగ్రత్తగా రంగం సిద్ధం చేసిన తర్వాత, ఆమె మేనేజింగ్ డైరెక్టర్‌ను అడిగింది:

“మీరు అమ్ముతున్నామని చెప్పే బ్లేడ్ల సంఖ్యలో కత్తులు కూడా కలిపారా?”

ఆ అధికారి నివ్వెరపోయాడు.

“మీరు అది నన్నెందుకు అడుగుతున్నారు?”

ఆ పాత్రికేయురాలు జవాబిచ్చింది:

“మీరు మాకు చెబుతున్న చెత్తనంతా కోసిపారేయడానికి ఒకటి వాడుకోవచ్చని.”

గది నవ్వులతో మార్మోగింది.

Wilkinson ఎప్పుడూ జవాబివ్వలేదు.

ఆమె శైలి అదే.

ఉన్నత వంశపు ఒక కులీన అత్తయ్య: ఇటాలియన్లను తర్వాత అరిగించుకోవాల్సిన బాధ తప్పించుకోవడానికే వాళ్ళను అసలు తినకుండా ఉండటానికి ఇష్టపడేవారు.

ఈ రోజు, ఆ గొప్ప పారిశ్రామిక సాహసంలో మిగిలింది కొంచెమే.

ఒక రౌండ్‌అబౌట్.

ఒక బోర్డు.

మసకబారుతున్న కొన్ని జ్ఞాపకాలు.

ఇటాలియన్లు – అందరికంటే ముందు నేనే – గర్వంగా ఇష్టపడే ఆ చెత్త మాటలు.

UK నుంచి
Ferdinando